

Nr 236.

Av herr **Hansson** i Skediga m. fl., om vissa åtgärder till fiskerinäringens befrämjande.

Under det pågående världskriget har till fullo klarlagts den betydelse fiskerinäringen haft och har för vårt folks livsmedelsförsörjning. Det är därför av största betydelse, att statsmakterna tillse, att denna näringsintressen beaktas även, då freden en gång kommer. Fiskarbefolkningen hyser en förklarlig oro för huru förhållandena komma att utveckla sig i händelse av en kommande fredskris.

Redan innan världskriget bröt ut, måste statsmakterna med hänsyn till de egenartade förhållandena, varunder fiskerinäringens utövare arbeta, vidtaga vissa stöd- och prisreglerande åtgärder i syfte att trygga avsättningen av fiskarnas produkter och därigenom medverka till att fiskarbefolkningen i största möjliga omfattning skulle kunna förbliva vid sin näring.

På grund av riksdagens vid olika tillfällen till Kungl. Maj:t avgivna framställningar berörande fiskerinäringen har ett flertal utredningskommittéer avlämnat förslag till lösande av en mångfald fiskefrågor, av vilka några lett till positiva resultat, medan andra åter ännu vänta på sin lösning. Ett helt komplex av frågor berörande fiskerinäringen överlämnades sålunda av 1940 års fiskerikommitté. Världskriget och därmed inträffade förhållanden berörande även vårt land medförde, att kommitténs många olika reformförslag ännu icke kunna eller böra bli föremål för statsmakternas prövning och åtgörande.

Det framstår som synnerligen angeläget att från statsmakternas sida åtgärder vidtagas, som kunna bidra till att neutralisera de ekonomiska verkningarna av en fredskris för fiskets folk. Därvid synes det oss vara nödvändigt, att tidigare förekommande statliga stöd- och prisreglerande åtgärder återupptagas och bringas i tillämpning, så snart freden inträder. Tidigare avlämnade förslag berörande fiskerinäringen böra ävenledes redan nu upptagas till prövning och utformas för att träda i tillämpning, när förhållandena så medgiva.

Skärgårdarnas och kusttrakternas fortgående avfolkning ger även anledning till allvarliga bekymmer. Vårt land behöver alltjämt en befolkningsgrupp, som vuxit upp och fostrats under de egenartade levnadsbetingelser, som äro kännetecknande för vår svenska skärgårdsbefolknings sätt att leva och utföra sin dagliga gärning. För betydande befolkningsgrupper i våra skärgårdar utgör fisket huvudnäringen, och det mindre jordbruket ävensom

inomskärssjöfarten och odling av vissa trädgårdsprodukter äro betydelsefulla binärningar, medan för andra befolkningsgrupper i våra skärgårdar det mindre jordbruket utgör huvudnäringen och fisket den förnämsta binärningen. För i huvudsak allt skärgårdsfolk gäller dock, att alla dessa kombinationer av näringar behövas för att trygga försörjningen. Att sörja för att dessa befolkningsgrupper kunna kvarbliva vid sina näringar synes oss vara ett statsintresse av icke ringa betydelse.

I den mån uppstående näringsbekymmer för skärgårdsbefolkningen bidra till den fortgående avfolkningen av våra skärgårdar, är det nödvändigt, att dessa problem skärskådas ur flera synpunkter.

Förbättrande av skärgårdsbefolkningens sociala levnadsförhållanden kan ske genom vidtagande av olika, var för sig betydelsefulla åtgärder. Förbättrade telefonförbindelser, elektrifieringsnätets ytterligare utbyggande, skolväsendets förbättrande, rikligare kommunikationer, särskilt vintertid, förbättrat vägväsende ävensom ett förbättrat bostadsbestånd äro alla åtgärder av sådan vikt, att de behöva ordnas på ett tillfredsställande sätt.

Den pågående tendensen att skärgårdshemmanen förvärvas av storstädernas befolkningsgrupper kommer för den bofasta befolkningen att medföra skrämmande konsekvenser. Då skärgårdens jord och fiske övergått till att bli lyxegendomar, sommarnöjen och naturreservat, försvinner därmed skärgårdsbefolkningen, därför att dess existensmöjligheter omöjliggöras.

Med anledning av vad sålunda anförts få vi därför hemställa, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära,

dels att stöd- och prisreglerande åtgärder i syfte att trygga avsättningen av fiskarnas produkter förberedas för att kunna verkställas, så snart fred inträtt;

dels att en grundlig utredning företages för att klarlägga orsakerna till den pågående avfolkningen av våra skärgårdar, ävensom i vad mån och på vad sätt åtgärder från det allmännas sida kunna vidtagas, som bidra till att skärgårds- och fiskarbefolkningen må kunna kvarbliva vid sin näring i största möjliga omfattning;

dels ock att Kungl. Maj:t för riksdagen måtte framlägga förslag till åtgärder, som genom nämnda utredning kunna befinnas ändamålsenliga och påkallade.

Stockholm den 21 januari 1944.

K. E. Hansson,
Skediga.

Per Persson,
Norrby.

Th. Gardell.

Anders Pettersson
i Dahl.